

51-ik szám.

Decz. 17-én 1870.

Megjelenik minden szombatnapon másfél iven sokféle képekkel ellátva.

Előfizetési ár: Egész évre jan.–decz. 6 frt., 6 hóra 3 frt. és 3 hóra 1 frt 50 kr. Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvárusnál **Kiadó-hivatal:** Pest, barátok-tere 7-ik szám. **Hirdetések díja:** 4 hasábos nonperaille sor 10. kr.

Hirdetések felvételnek: Náschitz I. hirdetményi irodájában, Pest, aranykő-utca 5-ik szám a. a hirdetőket illető közönséges és pénzes levelek szintén Náschitz I. irodájába czemzendők.

XXII. kötet.

Tallérossy Zebulon levele Mindenváró Ádámhoz.

Tekintedezs barátom uram!

Allons enfans de la patrie! (Magyarul, menyetek gyerekek, de mink páterek ittthon maradunk.) Ez most jelszo. Megyünk burkusra haboruba. Mar nem kialhatunk tovab dicsősiget. Hanem in magam nem megyek. Se fiacskamat honvidnek nem adom. Aszt izs kikierek magamnak, hogy öcseim közül valakit besorozanak, s ha kocsisomat elvisznek huszárnak, azir meg csapom larmat! Verekedhetnim szörnyen; de csak olyatin föltitel alatt, hogy engem ne üse senki. Ugy teszem, mint cseh barátym, kik aszondanak, menyünk burkusra minyart, de muszkaval ösze ne veszekegyünk. Ha azutand ütünk mink burkust elülrül, üti minket muszka hatulrol, az az ü gongya.

Időközbe pedig ipityük bujlevarat Pesten, vagy mint magyarul nevezünk „sogor-ut“-ot. Muszaj kel lenyi. Vagyunk sokan, kik vasaroltunk rozant kalyibakat kitszerecseny utczaba, azokat most muszaj exproprialnyi, a mi kerül sokba. Job lene talan megvarnyi, mig haborunak lesz vige, azutand majd a hun elensig le-

rombolja uczankat ingyen, oda felipitenyi „sogor-utat“; így lerombolas nem kerülne költségbe. Birtok tulajdonosal izs könyeben lehetne beszilnyi, ha mar ezzer agyon volna ütve.

Titulus mar van, a miért burkusba belekapezaskogyunk. Ha elfoglalya Lotharingent, akor tolvaj, mer Lotharingen a mi fölsigünknek praedicatuma; is így mienk. A mint ez a principium el lesz fogadva, azonal minden embertül, kinil meglatom tallirt, veszem el tallirt, mert az az in praedicatumom.

Hanem azirt nem fog artanyi, ha Üstökösre praenumberal barátom uram, hogy sok bolond ujsag között egyet olyat izs olvason, a kibe valami komoly dolgot mindig kaphatya.

No lason, most megszerertzünk Klicset; azt a hires Klicset, a kinek Andrassy köszönheti egisz nipszerüsigit. Az pingalta edig baloldali celebritasokat olyan famosusan, most fogja pingalnyi joboldaliakat kegyetlenül. Azt hiszik, hogy az izs Goresakof munkaja. Sub rosa sit dictum: az a Klics „cseh declarans“, bizonyosan intis van neki adva Szentpitervarul, hogy

hagyon oda Andrasyt, gyöjön Üstökösnek pingalnyi; nem lehet maskülönben. Mar most ebül előre kiszamíthat kedvezs barátom uram, hogy mikor muszka it lesz, aztan megkap egy olyan Üstököst valakinil, az anak salvus conductus lesz, hogy ne kapja kancsukat is ne vigyenek el Sibiriába. Tehat a ki ithon akar maranyi s nem szereti a csukat, ha kan, siesen Üstököst megpraenuralnyi. Aztan ne mongyon senki, hogy jo ideje koran nem figyelmeztetem.

Azirt Janko-Janko izs marad Üstökösnek. Az meg legjobb egyetirtisben festi Andrasyt Jokainak, Jokait Andrasynak. Kibül kitünik enterne cordiale. Mar most ebül előre lathatya minden ember, hogy a ki Üstökösre praenural,

Andrasynak kedvibe jar: a kinil egy Üstököst megkapnak, az minyart kapja törvinsziki assessorsagot, iskola felügyelösíget; s most mikor törvinsziket osztanak, azt nizik legelőb izs, melyik varosba jar legtöbb Üstökös: oda teszik törvinsziket. Ere izs jo előrefigyelmeztetem minden embert: a ki azutan maganak tulajdonitson, ha nem kap semit.

Notabene, megmondhatya komamaszony-nak, hogy ezutan Üstökösbe nem gyün semi olyan dolog, mig hirdetminybe se, mit legszemirmeteseb kiaszonyka el nem olvashatna. Fogadtam egy censort a ki azt izs elolvas elib, a mit magam irok. Köszöntetem az aprosagot.

Tallérossy Z.

Beust ur ideálja.

Hire jár, hogy Andrássynak
Hires neves soirééján
Magyar elem volt kapós csak,
Királynő volt minden szép lány.
Püspök ölelt magyar asszonyt,
S ragadta fris magyar táncba.
Bánta is ő, ha mindjárt most
Ott reked meg a szent pápa.
Beust ur is csak kullog—ballag
Egy angyaltól a másikhöz;
De csak nem lel sehol olyat,
Ki lelkébe ihletet hoz.
Végtül végre egy démoni
Eszme villan meg agyában
— S önmagában kéjjel mond igy —
„Boldog vagyok ez órrában!”
Oda néz apraja-nagyja
Ki kétkedve, ki meg vágygyal,

S látják ő nagyméltósága
Mint kéjelg... Pulszky orrával.
Pulszky szintén zavarba jut,
Nem érti e nagy szerencsét.
Saját bőréből majd kifut,
Míg igy kezdi Beust beszédét:
„Orrot kapott sok miniszter,
Kapok én is nem sokára,
Kipöczkölnék... semel—bis—ter,
S más kap az uborkafára.
Hogy szégyenben ne maradjak
Oly legényre vón' szükségem,
Kit ha holnap megbuktatnak,
Több orrt kapjon, mint volt nékem.
Már pediglen engem ucsese,
Nem ütött még az az óra,
Melyben ily csutak teremne
Mint e státusbölcsek orra!

V—s. G—n.

Proclamatió.

(Porucz Nuczhoz.)

Nucz! Téged a pesti esküdtzsek kóterre ítelt, minthogy bizonyos Magyarországot akarsz koroná-dhoz annectálni muszka hüber gyanánt — a Tiszáig. Ugy kell neked, miért akarod e darab földet csak a Tiszáig. Mért nem az egész országot, mint én? Akkor csendes kedélybetegnek tartanának, mint engem, s nem csuknának be, mint engem.

I. Miletics, Rác Cár.

U. i. A pénzbírság fedezésére, és öreid lekenyerezésére küldök neked egy zsák mileticsaranyat. Vagy ha nem tudsz vele egyébre menni, jó lesz számodra a hideg télben fa-pénznek.

*I. Miletics,
Rác Cár.*

A másik Beethoven-ünnepély Pesten.

A Múzsák sirlamai.

Nagy kesermű; fájdalmas-bús nyögésekkel és potyogó
könyekkel illusztrálja

Vörös Gárgyán poéta.

KLIO, a történelem
KALLIOPE, a hősköltészet
MELPOMENE, a szomorujáték
THÁLIA, a vigjáték
ERATO, a zene és tánc
EUTERPE, a furulya
TERPSICHORE, a lant
POLYHYMNIA, az ének
URANIA, a csillagászat
A MŰVÉSZET GÉNIUSZA

Muzsája.

KLIO.

Lódulj el hát a kezemből
Pokolba te hitvány plajbász.
Két nagy nemzet párolog vértől,
Egy a másra gyilokkal mász.
S vajjon minek a kötábla?
Most mindent a szívbe vésnek,
Gyilkos törrel írják rája:
Nincs beese a honfivérnek.
Törvény s jog sem köszikla már...
A ki még hisz benn', nagy számár

KALLIOPE.

Én a Múzsák legdicőbbje — —
Az az hogy csak voltam egykor —
Most hős lelkem minden esőppje,
Fanyar mint a csefrés vaczkor.
Avagy nem gyászos-e sorsom,
Midőn felesap ezimborámnak
Minden mezitlábos poltron.
Kik Pegazon nyargalásznak.
És ne fájjon lángelekemnek
Csüggni olyan daliákon,
Minő Bazén, vagy Benedek,
Görgei s más a világon.
Avagy arról kántikáljak
Csupa merő unalmamban,
Mennyi bűnben sántikálnak
Szent és koronás fők tamquam.
No de többet nem beszélek...
Elszunnyadt bennem a lélek.

MELPOMENE.

Ha most épen fagy nem járna,
Melyben megfagy minden sóhaj,

Arcomnak sárga rózsája
Be megtelnék könnyű-sóval.
De szó nélkül nem is lehet
Elmellőzni azt a dolgot,
Mennyi számos szomor művet,
Készítnek most holmi tulkok.
Lám! — hogy mégis egyet mondjak —
Nem szánelmas e a sorja
Szegény Le Boeuf tábornoknak?
Bár magát tán nagyra tartja.
Vagy a pápa!? szegény öreg!...
No ez tragikomédia...
Képzletben égro törtet,
Pedig pokol lesz tán díja.
És én sirjak mint a gyermek!?
Inkább soh' se lássak könyvet.

THÁLIA.

Azt mondja a magyar szólás,
Hogy ugrik az, a ki bolond.
S az ilyennek kell a póráz,
Mert nem tisztel semmi bontont.
De hisz mostan ugrik, bódúl
Nyakra főre egész világ,
Ki örömben, ki meg bűtől, —
S még sem kötik meg a lábát.
Én hát nem bolondizálok,
Ha elvették a szerepem;
S nem ismernek, mert hisz hályog
Szürkül ma már minden szemem.
S azt tartják vagnak valóban,
Kinek esze mind ellobban.

ERATO.

Hát én vajjon mit beszéljek
M'óta kankán jött divatba?
S éjről éjre cseng az ének
Holmi részeges torokba.
S kik nem férnek egy salonban,
Kimennek a rétre, jégre
S ott tánczoltatják javában
Egymást csúful nyakra főre.
Óh! ez hagyján, csak ne volna
Mind gyanús a ballerina,
De kiki rosztat hisz róla,
Mihelyt tánczra hajlik ina.
Renomémat megmentem hát:
Pá! táncz s zene. Jó éjszakát!

EUTERPE.

Nem szükség hogy leköszönjek,
És elhagyjam hivatalom;
Hisz engem már rég elűztek,
Nincs helyem többé a platzon.
Mert hiszen ha megfontoljuk
Hány ember van tele bajjal,
Miként lóg szegen az álluk,
S fő fejük tele álhajjal?
Tudjuk mindez hogy semmi más,
Mint szerencsétlen furulyás.

TERPSICHORE.

Hárs fából vagy miből készült
Hajdan az én szép szerszámom,
A vihar is megcsendesült,
Mig pöngettem hurjaimon.
Most a lantnak fája fűzfa
S leglelkesben akkor peng ő,
Ha hangjait jutalmazza
A magasból egy pár pengő.
Mars a falhoz hát te hitvány,
Szolga népnek való szerszám.

POLYHYMNIA.

Kornyikálnak minden zugban,
Magát mind művésznok tartja
Pedig hej minő távol van
Tőlük a művészet partja.
Mért hevülnek.... az banknóta.
A mit fűjnek.... régi nóta.

URANIA.

Én megbuktam réges régen:
A szép fényes csillagokat
Nem keresik már az égen,
Hanem, ki hol találja, csak.
Ifju nézi lány szemében,
Sok szeretné a gomb lyukban,
Más meg a pohár fenéken.
Hej! S még hány féle guszthus van!
Kapkod kiki az álfényen...
Oh aludj ki hát én fényem.

A MŰVÉSZET GÉNIUSZA.

Eltisztultok mindjárt innen ..
Adta sok faczér Frajlá-ja!
Rám vénül mind; mert már Hymen

Egynek sem vágy pártájára.
Im már én is — eb az ingét! —
Kipottyantam a sodromból:
Szép lelkekben nagy az inség;
Ifja, véne egyre lumpol.
Azt sem t'om, kit csókoljak meg,
Hogy lángésszszé kit avassak:
Régi szuszából új „Phönix“-et
Vahot Imre teremthet csak.
Nem hiszem hogy az is olyan
Ne legyen mint a vén harezos, —
Vagy a tokaji hordóban
Holmi torokrágó karezos.
Mert'szen való, hajdanában
Megesókoltam Imre bácsit
De lekopott rég a csókom
Orráról, bár még virágzik.
Azt meg éppen nem tehetem
Hogy holmi Borsszem Fajankót
Nyaljak faljak, ki míg engem
Pofoz, imádja a bankót.
No ha mégis kell a csókom...
Tudom én már mit csinálók!?
Nincs jobb üzlet a világon...
Jösztek elő Múzsalányok!
Író erkölcs rég kihálva...
Tomboljon hát a kéz habja!

Nyelvészet.

Egy magyar ujság az előfizetőkhez intézett
szózatában így szól:

— „Az öregbedés megfogja adni lapunknak
azon „emély“t — stb.

Az egész változás tehát abban álland, hogy az
accentus feleszeréli helyét.

Éber Nándorhoz!

Londoni kangyülésbe*) te képviseled birodalmunk!?

Addig légy éber, míg magyarul nevezünk.
Ámde ha véletlen vadkanná németesülnél, —
Adjon lelki halált érzületünk bicsaka.

Vörös Gárgyán poéta.

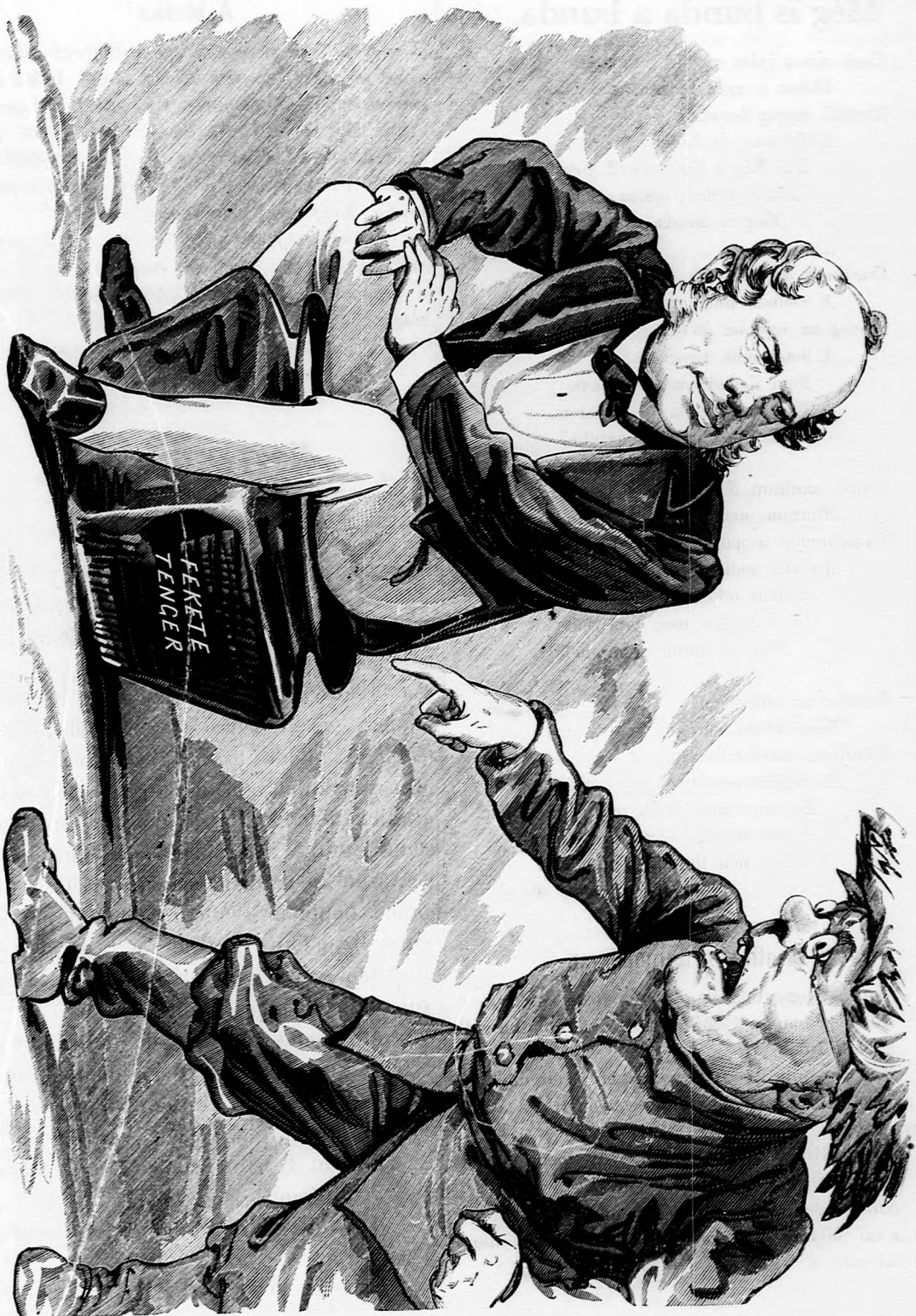
*) Conferencia = Kangyülés.

Diplomatia 1867-ben.

Beust. Szolgálhatok excellentiádnak egy kis fekete tengerrel?

Diplomatia 1870-ben.

Górcsakoff! Hallja az ur. Most már kellene az a fekete tenger.
Beust. Nem lehet; mert most rajta ülök.

Még is bunda a bunda.

Csak nincs jobb egy jó bundánál
Ebben a zord időben.

Tetőtől talpig betakar
Elöl-hátul, de bőven.
Fűj bár a Gorescakoff nóta,
Esik a deficit, quóta:
Még is bunda a bunda!

Darálnak a delegátok,
A csehek demonstrálnak,
Dörög az egyházi átok,
A lengyelek kiválnak:
Nem ijedek én meg azon.
Magam vagyok jó szárazon.
Még is bunda a bunda!

Pápát, szultánt, Napoleont
Miattam megehetik.
Olasz mehet a pokolig.
Muszka mehet keletig.
Deficit nőhet az égbe.
Jó a ki így meg van védve,
Még is bunda a bunda!

Betakar az adósságot,
Készületlen sereget,
Pótolja a kétszer-kettőt
És a faköponyeget,
Egyszer majd csak puffog! S látom,
A kit ütnek, — az én hátom.
De nem bunda a bunda!

K—s M—n.

A Beethoven ünnepélyen.

Szeleb. Hogy tetszett a hangverseny?

Belesz. Pompás. Csakhogy egy kis malőröm volt.

Szeleb. Nos?

Belesz. Annyi, hogy kiszorultam a teremből, és így az egészről nem hallhattam semmit. Hát neked hogy tetszett?

Szeleb. Kitűnően. Csakhogy egy kis malőröm volt.

Belesz. Nos?

Szeleb. Annyi, hogy egy trombitás mellé szorultam, a ki folyton fujta, s így többet is hallottam, mint minden.

A bicska!

A m. gencsi paraszt góbé csikorgó télben vizet akart meríteni a puszta káváskutból. Lábai azonban szerencsésen kisikamlottak s az atyafi belepottyant a kutba. Gyors segélynek sikerült még jókor kiszabadítani a szerencsétlen flótást a kényszerfürdőből. A mint végre ügyyel-bajjal talpra állították, sopánkodva kérdik, hogy hogy s mint érzi magát?

A megszeppent góbé bezuzott fejjel, csuron víz ruhában aggódva körülnéz, majd trémázva kotorász a lajblizsebben, végre kitörő örömmel elrikkantja magát:

„Hála Istennek! csakhogy meg van a bicskám!”
Volt pedig az egy garasos kusztora.

Magyar delegatió.

— Az Üstökös eredeti tudósítása. —

(Ülés, nyújtózkodás, ásitás déli 2/4-3-tól 3/4-3-ig)

Elnök: Bittó, de álmos. J e g y z ő k Széll, Vécsey, de szuayókálnak. Kormányok részéről: Beust, Andrassy, de alusznak. K ö z ö n s é g: két egész gyorsiró, de horkolnak.

Elnök. Ő excellentiája a krixminiszter mikénti gazdálkodása megvizsgálásának tekintetéből kiküldött hadiadalbizottság ezen célra irányzott kutatásait illetőleg a tisztelt delegatus urakban fölmerült visszatetszést bizonyos ves-sünkfátyoltra féle dolgok szellőztetését illetőleg, azon kijelentéssel érzem szerencsésnek magamat alaptalan gyanánt nyilvánítani: hogy az egész vizsgálati expeditio csak a lármás ujságok és a nép szájába nyomott czuczli szerepét vagyontatik hivatva játszani.

Apponyi gr. Értené, de nem érti.

Széchen gr. Nem érti, de szeretné érteni.

Ernusz K. Mintha nem értené.

Kerkapoly. Értené, ha akarná.

Bánó. Teszi magát, hogy érteni akarja.

Zsedényi. Ha értené!

Benedek tbk. Érteni érti, de nem akarja érteni.

Elnök. (felállással véget vet az ülésnek.)

Reporter: D. P. B.

Ama bizonyos csizmadia és felesége kérdései és feleletei.

— — Itt van la! Bécsből azt táviratozzák, hogy Andrassy belakott a miniszterséggel. (De hát mi szükség ezt Bécsből nekünk telegrafirozni; mikor ő excellentiája nem bécsi, hanem magyar miniszter; s így ezt minékünk mégis csak jobban kellene tudni!) Igen ám! de attól tartanak, hogy ha ránk biznák a dolgot — mi nem azt írónk, hogy Andrassy belakott a magyar miniszterséggel; hanem hogy a magyar belakott az Andrassy miniszterséggel. (Hisz az egy ördög! Csak a szavak vannak másképp rakva.)

— — Nini! most meg már Luxemburg is bomlani kezd; s az 1867-ki szerződésről mitsem akar tudni. (Ugyan már mi a tatár megint az a Luxemburg?) No már hogy mi? Lux-im-burg — németül úgy hangzik, hogy „hiúz van a várban“ — magyarán pedig azt mondjuk, hogy „kutya van a kertben!“

— — Ejnye fékom-teremtette. Meg kell vallani, hogy mégis csak kurucz egy kópé az a Hollán. Minap a communismus miniszter, most meg a landwehr miniszter kapartatja ki vele a gesztenyét a parázs közül. (Osztán hogy türi el azt az a böles jobboldal, hogy istenített kormány férfiai egy ily universalis macskára bizzák az interpellationális hájat?) Hja asszony! ez már ami vérünkben gyökerezik. Nem tudod, mit mond a magyar példaszó? „Holló nem vájja ki hollánnak a szemét.“

— — Szegény Napóleon! szinte megcsik a szívem rajta. Oly nagy urból egyszerre ily kódússá lenni. (So' se pityeregjen kend miatta; hiszen tudom én jól, hogy minden potentátnak van valami titkos mestersége, amiből szükség esetén a jég hátán is megél.) Ej! mesebeszéd. Ugyan mit is tanulhatott volna ő exfölsége? (Hát nem ke'd mesélte e minap, hogy császár korában mily rafinírozott módon zsebbe ki népe bizalmát!?) De már most nincsen népe. (Baj is az! A tudománya azért mégis megmaradt. Álljon be zsebmetsző-nek. Ez a legkényelmesebb kereset; még csak tőke sem kell hozzá.) Nem ám! mert ez is szabad ipar; csak hogy nem lehet vele holmi rentábilis csödbe jutni, hanem leg-

végző esetben csakis a kóterba. (Hej! onnan pedig a legközelebbi kilátás sem uborka-, hanem többnyire bitó-fára nyílik. Igaz a!)

— — Brávó! az orosz medve tehát jónak látta szaporán behuzni a farkát. (Vajjon mi okon szánhatta rá magát?) No mert muszaj volt. Franciaországban a decemberi fagy csupa adta szalonna bőrré fagyasztotta a muszka-porosz kövér reményeket. S az ily crudelis hidegben, természeti ösztönénél fogva, minden eb — ha még oly medve is — be szokta huzni a farkát.

— — (Igaz-e az apjuk, hogy, a francia kormány most meg már Bordóba a francia borok híres hónapja hurezolkodik?) Persze, hogy igaz. Hej nincs is ennél igazságosabb kormány széles e föld kerekéségén: mert hiába! borban az igazság. (Hátha történetesen Bordóból is kiszorulna?) No akkor azt hiszem, egyenesen belébuchatna a hordóba.

— — (Mi a fránya légyen az a „hotel garni“? mi a lakatos utczában nőtlen urak számára épült.) Nos? Franciaúl úgy mondom, „hotel garni“; magyarul pedig „*aggregények kakukfészke*.“

Bursch észjárás.

Minekutána jön a burkus,
minekutána jön a muszka,
s az összetartásnak kell jelszavunknak lenni:
annakutána szükségkép ragadjunk egymás
hajába.

Dictumfactum.

A műveltség symboluma.

A nagy reményű ifjuság bálbizottmányi conferentiáin évről évre merül föl egy—egy röpke lángész, aki az egyenlőtözék kérdésekor a frakkeszlik körül vi elszánt Don Quizotti szemlalom harezot.

„A frakk“ — ugymond — „oly ízé, mely nélkül, bálokban művelt ember nem is képzelhető.“

Es ez helyes logika. Mert lám libegő szárny teszi a madarat madárrá, legyező fül teszi a számarat számárrá; s ha már egynémely ifju óriás az utóbbi tulajdont természetből bírja, — csak akaraterős művelt szellemet árul el; midőn fölül alul egyaránt megszárnasodnia sikerül.

Mégis bunda a bunda.

(Lásd szövegét az 596-ik oldalon.)

Családapáknak, nagyszülőknek, nagybátyáknak, nagynénéknek, fivérek- és nővéreknek, komáknak, s egyáltalában mindenkire s minden emberbarátra egyaránt fontos és érdekes !!!

Általánosan tudva van, mily gyakorta fordulnak elő a családi életben szerencsétlen viszonyok, melyek következtében pillanatnyi zavarok, a legterheesebb szükségnek, sőt nem ritkán a lételérti gondoknak van az ember kitéve; azonban ezt könnyen lehet mellőzni, ha megtakarított állóreinkét összerakjuk, melyek azután szükség esetében kéznél legyenek; erre pedig a legkedvezőbb alkalom, ha (a kormány által biztosított)

sorsjegyeket és állampapirokat

vásárlunk részletfizetésekre **PORGES LAJOS** váltóházában (Pesten Dorottya-utca 12), melyek a vevők biztosítására egy itteni nagy bankintézetben elhelyeztetnek. Ezzel kettős előny van összekötve: egyrészt biztos tőket képezünk, minthogy a teljesített befizetések nem veznek kárba, s más részt csak csekély szerencsével egy csapásra 250,000 frtra lehet szert tenni, mi által örök időkre biztosítva van a családok sorsa. Lehet e bárkire nézve ennél jobb karácsonyi és újévi ajándék.

A ki havonkint 5 frtot nélkülözhet, s z vegyen magának egy m. k. 100 frtos dijsorsjegyet 23 részletfizetésre 5 frtjával; a vevő a befizetés alatt nyolcz huzásra önállóan játszik s vele 200,000, 150,000 frt és kitebb nyereményeket csinálhat. s legroszabb esetben is a legkisebb nyerőnek 108 frtől — 200 frtig okvetlenül kell huzatnia. A nyereményösszegek a magas m. k. kormány által adólevonás nélkül kifizettetnek. Kormány biztosítéknál bármily privátintézeté sem biztosabb.

Havonkinti 7 frttal egy egész 1864-iki sorsjegyet lehet szerezni 21 részletben; ezen sorsjegyeknek évenkint 5 huzásuk van, a főnyeremények: 250,000 200,000 frt stb. a legkisebb nyerő 175 frtől — 200 frt, mely okvetlenül kihuzatik. A nyeremények Osztrák-Magyarország legnagyobb penzintézete a cs. k. hitelintézet által készpénzben kifizettetnek.

10 frtért havonkint 20 részletben egy eredeti-hitelsorsjegy szerezhető, ezen sorsjeggyel már sok ember szerencsét csinált, mert évenkinti 4 huzással 250,000 20,000 stb nyereményei vannak a leghisebb nyerő, melynek huzatnia kell 175—200 frt. A nyeremények Osztrák-Magyarország legnagyobb penzintézete a cs. k. hitelintézet által készpénzben kifizettetnek.

A részletfizetések tartama alatt előforduló valamenyi nyerők a részletbirtokos elvitathatlan tulajdonát képezik, és az utolsó részlet befizetése után vagy tetszés szerint már előbb is az illető eredeti-sorsjegy kiadatik.

Különös bizonyíték a nálam részletekre vett sorsjegyek biztossága és a mellett, hogy ez által tőkére lehet szert tenni, az, hogy én részletleveleimre épp ugy mint eredeti sorsjegyekre előleget adok, s daczára, hogy a részletlevél nálam van letéve, birtokosa a további részletek befizetése mellett, melyeket nyugtatványozok — minden huzásban résztvesz.

Január 2 án közvetkező huzások történnék:

	1854-iki sorsjegyek	főnyeremény	140,000	frt.
	Como-jövedékjegyek	" "	20,000	"
	Hitelsorsjegyek	" "	200,000	"
	Triesti sorsjegyek	" "	150,000	"
Január 15.	Salm sorsjegyek	" "	40,000	"
" 30.	Clary sorsjegyek	" "	25,000	"
			Nyeremények	440,000	frt.

Ezen sorsjegyek, továbbá: gözhajó-sorsjegyek magyar, dijsorsjegyek, 1864-iki sorsjegyek és általában minden létező osztrák-magyar kormány által engedélyezett és biztosított sorsjegyek nálam

t á r s a s á g - c s o p o r t o k

által megszerezhetőek melyek 19—20 sorsjegyből állanak 10 évnegyedes részlet befizetése mellett 10 frtjával, mi mellett már az első 19 frtos részlet lefizetése mellett január 2-án, valamint minden következő huzásban résztvehetni. Pálygilleték egyszer mindenkorra 63 kr. Huzási sorozatok programok, és huzási naptárak 1871-re ingyen.

Vidéi megrendelések utánvét mellett.

PORGES LAJOS váltóháza

Pesten, Dorottyauteza 12. szám.

 Hitel-igérvények január 2. nyeremény 200,000 frt.
3 frt 50 kr. és 50 kr. bélyegért kaphatók.

Minden kétségen kívül való az, hogy

EGY SORSJEGY,

melylyel az ember ugy saját mint családja szerencsáját minden időre megalapítani képes, s a mely sohasem vesztheti el értékét, a legjobb és legelőnyösebb

KARÁCSONYI- ÉS ÚJÉVI-AJÁNDÉK.

Az ilyen sorsjegyeket, „FORTUNA” szerencse-istennője áldásával, egyes egyedül ajánlja

FISCHER M. L. VÁLTÓHÁZA A „FORTUNÁHOZ”

hatvani-utca, 16-ik szám,

aholott is havi részletfizetések mellett eladatnak:

Hitel-sorsjegyek évenként négy húzással, melynek legközelebbje 1871. jan. 2-kán: **főnyeremény 200,000 frt.** Husz havi részletfizetéssel 10 forintjával **az első részlet 10 frt 63 kr.**

1864. évi állam-sorsjegyek évenként öt húzással, a legközelebb 1871. márczius 1-én **főnyeremény 200,000 frt.** Husz havi részletfizetéssel 8 frtjával, **első részlet 8 frt 63 kr.**

Pesti sorsjegyek a magyar országgyűlés által szentesítve és a magyar kormány jóváhagyásával, évenként 4 húzással, a legközelebbi 1871. évi február 15-ken **főnyeremény 200,000 frt. Adólevonás nélkül.** 24 havi részletfizetéssel 5 forintjával. **Első részlet 5 forint 63 kr.**

Rothschild-sorsjegyek 1839. éviől, **főnyeremény 210,000 és 300,000 frt, pengő pénzben.** Ezen sorsjegyek még csak 6 húzásban játszanak, melyekben valamennyi még létező sorsjegyeknek ki kell húzatniuk, melynek fogva minden vevőnek jól állók

egy egész 1839-iki sorsjegynél 300 frt nyereségért a vételáron kívül,

az ötödészre 60 " " " "

megvásárolható 32 havi részletfizetéssel 25 frtjával az egész jegy, **első részlet 26 frt 25 kr.,**

" " " " 5 " az ötöd rész j. **első részlet 5 frt 63 kr.**

Ki az imént megnevezett 4 sorsjegyet egyszerre veszi meg részletfizetés által, ingyen kap ráadásképen.

Tíz „Konkordia”-sorsjegget a nagy ezüst-sorsjátékban, melynek húzása 1871. febr. 28-án leend.

Részletfizetési-iveim a legpompásabban vannak kiállítva, mi által karácsonyi, újévi, név és születésnapi ajándékoknak igen alkalmasak.

Figyelemre méltó. Mindazon sorsjegyek, melyeket tőlem részletfizetések után vásárolnak, az első részlet befizetése után rögtön az illető vevő teljes tulajdonába mennek át, és minden időben megsemlélhetők, vagy egészen kiválthatók.

Igervények hitel-sorsjegyekre 3 frt 50 kr. és bélyeg 50 kr.

FISCHER M. L.

váltó-háza a „Fortunához”

hatvani utca 16-ik szám Pesten.

A vidékről történő megbízások utánvétellel foganosítottak.

Valamennyi létező sorsjegy kisorsolási naptárát az 1871. évre minden megbízóm ingyen kapja, vidéken még házhoz is küldve.